

A háló

*Jó lett volna, ha kifeszíti
a hálót a pók a kert felett,
megfogna minden éji álom
egy-egy vergődő szellemet.*

*Dermeteg, kerubi szárnyon,
lekötve jól, tova ne szálljon,
függne, hol málló felleg balad,
lobog a kendő, ring a kalap.*

*A tollpibe, ha róka rabol,
a virágszirom mindig, ahol
gyöngyként remeg az éji harmat
– adna a fonátnak hatalmat.*

*Ha védőháló feszülne égen,
megtalálnád, ami már régen,
egy szélviharban elveszett,
ökörnyál vitte lelkedet.*

Kicsinykorában a sátán

*Könnyebb lesz-e a tollnak, ha letetted,
hogy a meleg szél vegye fel, röptesse
helyetted? – tegnap az eszedben ez járt,
s nem tett könnyűvé, hogy papírra vetted,
a borszínű lapra egy poklot megjárt,
megtért, majd eretnek
gyermekangyal hátán,
ki a mondat közepén elszaladt,
rikácsolt, s elbújt bicegőn és sántán,
hogy nézz oda, lám-lám,
toll sincs a kezében;
s való: angyal még kicsinykorában
a sátán.*